

Orbán Ottó

HÓDOLAT KASSÁK LAJOSNAK

úristen de unom ezt a közép-európai szart kavarni
 az ördög kondérjában a vaskanalat
 mindig ugyanazok a följelentők grófok elvtársak miniszterelnökök
 mindig ugyanaz a szemforgatás kontörfalazás hazudozás
 ugyanazok az ezüstnek árult horganyzott bádog mondatok
 és a végükön az van hogy kit kell fölakasztani
 a társadalom csak a sziklatalapzatot rejtő vékony homoktakaró
 ha elkezd fújni a változás szele függönyként fölleben
 és láthatóvá lesz ami lényegünk szerint vagyunk
 egy nagy család
 a jó napot sógor kötörő gyökérszete vaskemény törvényei
 a minden forradalmat tüként átbökő meggondolás
 miszerint Józsiból jó kisbíró lesz Gézából meg jó fejedelem
 de unalmas ez úristen de unalmas
 inkább fulladnék a viharzó óceánba mint ebbe a bugyborgó vödörbe
 de ez a nagy népek s a szigetlakók előjoga
 bárcsak lenne egy mindent legyűrő jó rögeszmém
 teszem azt hogy a művészet négyszögletes
 egy csipet örültség kokainját szíva tisztán élhetném le az életemet
 és nem görbítené gerincemet kérdőjellé a kóros kétkedés
 55 éves vagyok és kétnemű mint bizonyos növények
 adjatok egy szemellenzöt kiabál bennem Odüsszeusz
 nem akarom látni a társaimat ahogy rőfögve túlekednek egy íróasztalért
 oltátok ki a látomások lángját istenek sóhajt bennem Kasszandra
 mindent megjósoltam előre és ki hitt nekem
 költőként két szemmel négyfelé kancsítok a négy égtáj felé
 mindenütt a levedlett kígyóbőrként szikrázó sivatag
 a csontjainkat a nap tüzes csipeszével emelgető öregség